

Pars prima de vnuerso.

in hoc sit sed magis supplicijs cohercēd?

Amp̄. si appropinq̄tio ad creatorē elōgatio est ab omni corruptione et cōtagio

Manifestū igr̄ est q̄: quecīq; sunt in vltimitate appropinq̄tati ad ip̄m s̄t in vltimitate elongatiois a corruptione pdicte aut substātie in vltimitate sunt appropinq̄tatis ad ip̄m cum sunt p̄fectissime. Quare necesse est eas eē in vltimitate elōgationis a corruptiōe. Nulla igr̄ est appropinq̄tatio corruptioni ad ip̄as. Amp̄. est appropinq̄tio ad creatorē. s. assimilatio sanctitatis et bonitatis que igr̄ substantie s̄t in vltimitate pp̄nquitatis ad ip̄m sunt in vltimitate assimilatiois ad ip̄s. Quare im possibile est ad ip̄as p̄tingere corruptiōes aut contagii peccati. Amp̄. si virtus et scientie sancte defendunt animas in statu miserie istius ab inqnamētis et cōtagiis viciorum et peccator̄ vbi totz tam fortes insultus sunt et pene contio et tam longe repellunt ea ab ip̄is. Quantofortius virtutes glorie que incōpabiliter maiores et fortiores sunt v̄tutibus hm̄oi vite p̄bibe bunt accessum inqnamētū hm̄oi ad substantias que in ea sunt presertim cū nullus insultus nulla pugna oīno sit ibi circa v̄tutes aut possessores eorū solius creatoris.

Quare manifestū est omnes angelos simul creatos fuisse non igitur incessanter continue creantur Ad id vero q̄ dicit de largitate creatoris. Rñdeo quia si continua ē generatio et corruptio et ip̄i ponut nulla videat largitas creatoris. Lū enim omne q̄ dat per generationē auferat per corruptionē pene ideni est ac si nō daret. Et insuper si resurrectio mortuorum nō est futura. maior est ablato ipsius incomparabiliter quā donatio ip̄ius cum donatio fit ad modicū tēporis. Ablatio v̄o ad perpetuū per generationē enim obtinet ea que generant ut sint ad modicū et breue temporis p̄ corruptionē vera amittunt esse perpetuo. Quia igr̄ eorum esse tēpore breui finitur ip̄m vero non esse eorum infinitū est cum nō sit ip̄orum resurrectio futura verū ex necessitate q̄ dixi. Amp̄. Cum sicut indigent esse generabilia ita indigeat et continuatione et p̄petuatiōe ipsius ēē ethoc possit eisdem dare largissim⁹ creator: absq; v̄lio detrimēto seu diminutiōe diuina p̄ sua aliquid igr̄ in datū relinq̄tur apud ip̄m q̄ sine detrimēto et diminutione rerū suarū dare posset quo et oīs ho-

mīnes indigere. Manifestū est igitur et oīa alia que generant et corrūpuntur.

Manifestū est igr̄ p̄ncipiu⁹ ratiocinationis hm̄oi erronei ēē falsum. Q̄ si dicitur quia non ē p̄ueniens creatori dare immortalitatē seu perpetuitatē eēndi hominib⁹ aut aīlibus alijs aut etiā vegetabilib⁹. Uerū vtq; dicit sed causam penitus ignorauit. Si em̄ dixerit hoc q̄ hoīes nō sunt receptibiles immortalitatē q̄ntum ē de statu qui nunc appetit in natura hūana Uerum vtq; dicit non tñ sic effugit. Qm̄ manifestū est possibile esse creatori statū nature hūane mutare in melius et firmare vitam in hoībus atq; plongare q̄ntum voluerit cū multī medicinis ad hm̄oi virtutis dederit hoc ē virtutē renouādi et cōfortandi naturā humāna et progandi eiusdem virā. Renouādi autem v̄tutem intellege q̄llis apparat in thyro serpente et alijs rapacibus multis. Latet etiā et latuit hūismōi erroneous v̄tilitas morti in hoīib⁹ precipua nāq; et finalis v̄tilitas existentie animarū hūanarū in corpib⁹ suis hec est sanctificatio et purificatio eaq; a passiōnib⁹ que illas a nobilitate sua degenerare faciunt atq; deiiciunt et in brutale ignobilitatē easdē trāsuertunt sic dixit sermo p̄ phicus quia homo cōparatus est iumentis insipiētib⁹ et filiis factus ē illis. Similiter detersio et elimatio ab immūdiciis viciorū qbus vel obtenebrant ut multa sibi salutaria oīno non videant vel incrassantur ut ea h̄minus videant atq; difficile cognoscant. Lū hījs autē est exornatio ac decoratio virtutū ac scientiarū quib⁹ adeo accepte placitoq; creatori efficiuntur ut eas dignas reputet felicitate et gloria eterna ad hoc autē tua mors corporū non mediocriter v̄tilis ē que a deliciis corporalib⁹ et diuiciis honorib⁹ potētis et vanis laudibus qbus anime hūane obtenebriant inebriant horribiliterq; deturpantr atq; ip̄i creatori odibiles efficiunt ipsa sui meditatione et timore homines abrumptur separat et amore rerum hm̄oi velut pestiferum mortiferumq; incendium extinguit in ipsis. Si enim per mortē tam cito auferenda p̄nomiata hoīes tam furioso amore diligunt ut eis tā misabilit̄ captiuentur iebriēs desipe brutalit̄ p̄pellat qd eēt si p̄petuo eis habēda pcederēt a creatore Deniq; ip̄e amo: vite p̄sentis non solū cibena ē que alligatas animas hūanas in